

LAVJUNDEL: Elvene er de mest farbare veiene gjennom grønnsværet som fotografen kalte broccoli. Inn til landsbyen Sepahua må du i fly.

JUNDELSTI: Skal du gjennom jungel, ser stier ut som denne. Dette er eneste vei fra elva Urubamba opp til indianerlandsbyen Nueva Luz i machigengaindianernes land.

Jungel-safari i Peru

AMAZONAS (VG) Fotografen og jeg henger i hver vår palmestamme med bukse på knærne og skiter.

Man blir godt kjent når man er på ekspedisjon i jungelen. Vi reiste oppover langs Amazonas kildeelver i båt.

Klaes Krog

At jeg nå sitter og tenker tilbake på turen som et minne for livet, høres kanskje usannsynlig ut. Men slik er det.

FOTO Knut Erik Knudsen

Det begynte med høyderus og fortsatte med jungelbrus. Vi bodde hos indianere i lavjungelen og brøytet oss motstrøms opp Rio Urubamba. På reisen bruk-

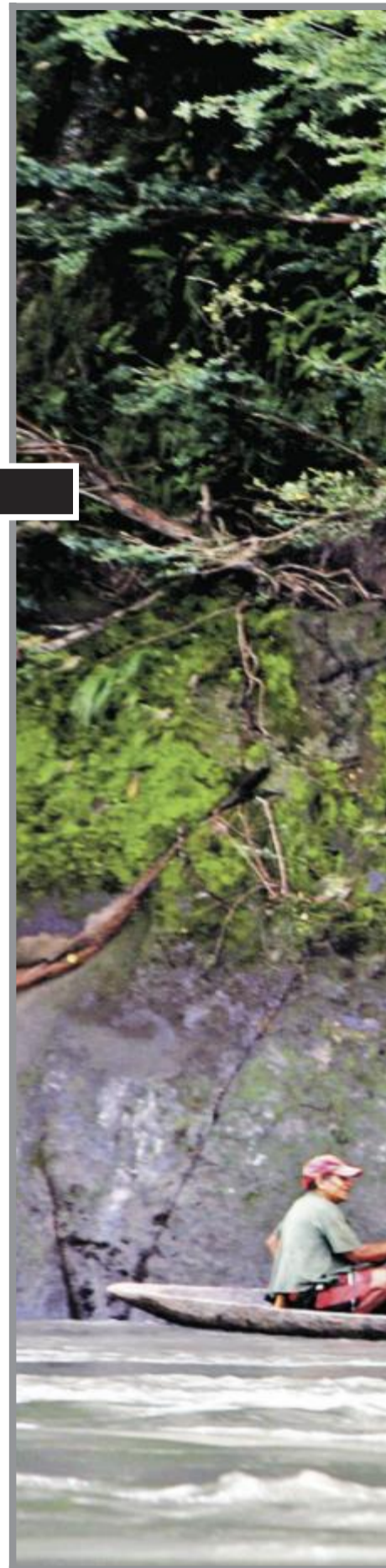
te vi bil, fly, båt, buss og tog og apostlenes hester. I den grad det er mulig å bane seg vei gjennom det tette jungelkjerret.

– Er dere arkeologer? Vi satt i skyggen i en veigrøft langt inne i Perus Amazonasjungel. Foran bussen vi reiste med lå fire lass med grus og sperret.

Naida, som spurte, kikket skjelmst nysgjerrig på oss. Hun var lærerinne på vei hjem til helg etter ukens undervisning i en indianerlandsby.

Opp i høyden

Vi hadde ti dagers ekspedisjon bak oss og evigheter av store opplevelser. Det var vanskelig for henne å forstå at

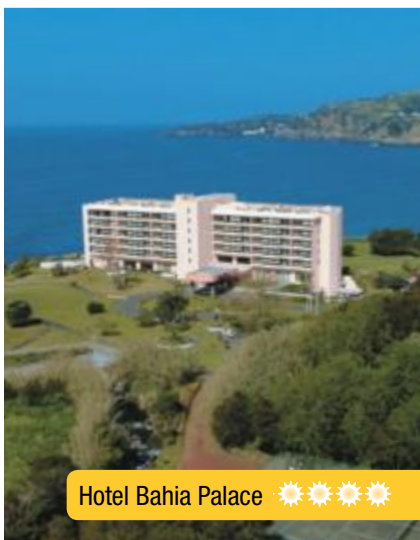

FAMILIEUTFLUKT på elven. De

vi bare var eventyrlystne reisejournalister fra VG i Norge.

Det ble en lang humpete, men hyggelig reise, etter at bulldoseren som dukket opp, hadde jevnet ut grusen, bare avbrutt av et tre som falt over veien. Bussjåføren hadde øks til slike tilfeller.

Vi følte oss garvet nå. Slik var det ikke da vi tertefint

Hotel Bahia Palace

Portugisiske øyskjønnheter!

Azorene

Bo i jr.suiter med balkong, frokost og havet som nærmeste nabo - fantastisk havutsikt!

21/8 **4395,-**

28/8 **4695,-**

Madeira

Ettromsleilighet, balkong/terrasse og herlig havutsikt. Gratis busservice til Funchal.

5/9 **3995,-**

12/9 **4495,-**

Alle priser gjelder 1 uke fly fra Oslo når minst to reiser sammen. Mot tillegg: enkeltrom og 295,- i flytillegg per pers. for reiser til Azorene fra Bergen og Stavanger.

Leiligheter Tropical

Bestill idag! Tlf.:
810 67 700
www.solia.no
eller kontakt ditt reisbyrå:

VIA Ferieverden
815 59 100
Ticket
815 59 900
Travelnet
815 33 888
Bennett Ferie
810 01 000
Berg-Hansen Ferie
810 00 003

gamle stokkebåtene (uthult av en stamme) er fortsatt vanligste måte å ferdes på.

norsk ankom Lima etter å ha fløyet halve jorden rundt.

Den nye verden møtte oss på 4818 m.o.h. i Ticlio. Høyeste overgangspunkt på Andeskjedens rygg på Carretera Marginal som veien het. Egentlig skulle den rekke tvers over kontinentet fra kyst til kyst, men den stopper fortsatt før grensen til Brasil.

Sammen med indianerne

Det var først da vi steg ut av bilen vi kjente det. Her var det for tynn luft. Bena knakk liksom sammen og følte lett å løfte, men ustøe å sette ned. Vi sjanglet kraftløst rundt. Følte at pumpen jobbet på spreng i brystet og at pusten gikk uten at vi fikk noe igjen for det.

- Kom, sa Alberto, min pe-

ruanske kollega og venn. Han nærmest geleidet oss over gaten til en hytte der Carina svinset energisk fram og tilbake og solgte coca-te. - Hjelper mot høydesyke, sa Alberto og bestilte fem kopper. Jeg bare nikket, sank sammen på en stol og kikket meg rundt. Sånn føles det å være ruset på høyde. Ikke egentlig ubehagelig, men underlig, som tappet for kraft og lett svimmel. Men nå skulle vi nedover mot jungelen, og rusfølelsen fortok seg raskt.

Vi var fem mann; Alberto som var vår Amazonas-spesialist etter års arbeid i jungelen, Øyvind fra Lima og Norge var turarrangør og ashainkaindianeren Frank var lokal guide.

Vi var rustet til ekspedisjon med telt og utstyr til å klare oss selv, men skulle så langt

vi var velkomne bo hos og med indianerne.

Første natt besøkte vi ashainkaene i San Miguel og ble tatt imot med åpne armer. Henrique, høvdingen, gledet seg over å se oss, sa han på ashainka og spansk. Mens mørket rullet ned over himmelen, ble vi tildelt en to etasjes bambushytte og beskjed

om at maten ble servert i forsamlingshuset.

Spektakulær natur

Vi kløv opp stigen til vårt leie. Tynne bambusstokker i vegger og gulv. Høyt fritt og luf-

tig. Sengen besto av en ramme med pappkartong og sivmatt til madrass. Vinduene var hull i veggen, og utsikten var praktfull.

I det hele tatt hadde første dag gitt norgesstolte nordmenn noe å tenke på. Peru har

Fortsetter neste side >>>

” Vi har ikke så mye, men vi deler gjerne.

Indianerhøvdning i Peru

SANDEFJORD - STRÖMSTAD

Reis rimelig på våre økonomi-bilpakker til Sverige!

fra kr **150,-**

Sandefjord-Strömstad én vei for 1 bil og inntil 5 personer. Tillegg for bil over 2 m høy/5 m lang. Spesielle betingelser gjelder.

Nettrabatt kr 25,- pr. bestilling.

COLOR CLUB
Kan betales med bonuspoeng.

Booking 810 00 811
www.colorline.no

Opplev sjøen,
glem alt annet

natur så kraftig at selvskrytet ble sittende i halsen. To forskjellige land selvsagt, Peru og Norge, men likevel. Dette var overveldende for et fjellfolk som oss. Snakk om syv blåner og snøfjell på 6000 meter og vel så det i synsranden.

Klokken syv var det sekkmørkt. Kvinnene var engasjert med maten over bål i den ene enden av forsamlingshuset. Egentlig bare et stråtak på stolper. Fotografen jobbet i mørke. Han snakket norsk og fikk svar på ashaninka. Det gikk greit etter fnisene å dømme. Jeg snudde meg og oppdaget at jeg plutselig sto i en gruppe på seks mann. Indianerne hadde glidd lydløst ut av mørket og bare var der. De nøt synet av maten, konene og opptrinnet med den underlige feilfargede kjempen som fikk kvinnene til å fnise.

Velkommen til stammen

Maten kom som en forundringspakke. Et palmeblad knyttet igjen i toppen avslørte deler av høne og ris. Maten var servert.

– Vi har ikke så mye, men vi deler gjerne, sa høvdingen i en lang velkomsttale. Så var det vår tur, og så var det dans.

Vi våknet til fuglesang. Fikk full omvisning i området der de dyrket kaffe og yucca (casawa kaller vi det i våre utlendingsbutikker). Frank og høvdingen viste oss hvordan man skyter med pil og bue. Vi lekte med den til det var ny samling, nye taler og vennskapsforsikringer

og så kom mødreklubben fram og sa at de hadde tatt de to nye nordmennene i øyesyn og ønsket dem velkommen i stammen, samt gjorde oppmerksom på at de hadde noen gode enker gående om det skulle være slik at noen kunne tenke seg å bli.

Dagen etter kjørte vi til veis ende. Jungelbyen het Satipo. I sin tid (1980/90-årene) et senter for Sendero Luminoso (den maoistiske geriljagruppen vi kalte Lysende Sti som

herjet den peruanske landsbygda). Derfor var det fortsatt få, om noen, turister i området. Vi skulle videre med fly.

Håpets vinger

Vi kjørte inn i grønnsværet og fant en slags gressplen full av kyr. Piloten het Enrique Tante, men det var ikke noe tantete over ham. Vi ble veid og funnet for tunge. Stolene måtte ut før mannskap og last kunne slippe inn i det lille Cessna-flyet med det løfterike navnet «Håpets vinger».

Enrique ga full gass og fikk slept oss over jungelveggen for enden av rulplenen så rautende kyr skvatt. Og etter et par runder hang vi der på den knallblå himmelen over jungelen.

– Gammal broccoli, brølte fotografen om matten som strakte seg som et hav under og foran oss.

Det er en presis beskrivelse av hva du ser fra fem-seks hundre meters høyde når du feier innover båret på «Håpets vinger». Lett landskap skulle man tro, flatt som en kake, men likevel ugjennomtrengelig.

Rio Urubamba

Bare elvene snodde seg mer eller mindre bedagelig igjennom. Bortsett fra indianernes stier er de eneste farbare veier i frodigheten.

Piloten dunket meg i siden og pekte oppover Rio Ene. Dit

SPENT STEMNING: Gjennom Bjørnejuvet var det nokså taust i båten. Alle kikket fremover mot bølgene og fotografen i baugen.

BJØRNEJUDET: Fossene styrter seg ned i juvet der elven går i brå kast under.

flyr vi ikke. Det er bandittland. Fem politifly er foreløpig skutt ned der. – Kokainbaroner, brølte han gjennom larmen. Så smilte han lurt og sa; følg med nå! og slapp halen på flyet brått ned.

De fire bak klarte så vidt å kvele falsetthvin. Piloten flirte for seg selv og fløy videre med et par småvipp til, som om ingenting hadde hendt.

– Urubamba, sa han og pekte. Under oss slanget en større elv seg gjørmebrun gjennom brokkolien. Rio Urubamba. I tre dager skulle vi hvile i hennes skjød, men elvebåtens 95 Yamahahester drev oss motstrøms opp 3-400 meter, bare avbrutt av besøk hos forskjellige stammer i machigengaindianernes land.

Det var fantastisk å sitte i elvebåten og føle elvens strømninger mot skroget. Skipperen visste åpenbart hva han gjorde og sikk-sakket oss oppover elven. Gikk ned med farten hver gang vi nærmet oss indianere ute i stokkebåtene sine. – Jeg har elven i blodet, forklarte han.

Vilt landskap

Jevnt og trutt nærmet vi oss Pongo Maenique – bjørnejuvet. Ifølge indianernes tro var dette ett av de stedene hvor gudene skilte gode og onde mennesker. Var du god, slapp du uskadd igjennom. Var du det ikke, tok malstrømmen og de høye bølgene deg.

Landskapet klemmer seg

LASTEBUSS: Vanlig fremkomstmiddel for fjellfolket er ombygde lastebiler.

sammen rundt elven på dette stedet. Fossene velter seg over klippekanten og faller i kaskader, slår seg til støv og danner mange små regnbuer over båt og mannskap. Det er

vilt landskap og trolsk vakert.

Vi slapp igjennom. Stemningen om bord blir mer avslappet. Juvet skiller lavjungel og høyjungel. Heretter

KRIGSMALING var det ikke, derimot pen pynt og identitetsmerker, ble vi forklart.

Gir deg en annen verden

Fakta PERU

Areal: 1 285 220 km.
Folketal: Ca. 28 mill.

Hovedstad/største by: Lima.

Språk: Spansk, quechua, aymara.

Valuta: 1 Nuevo Sol. Verdien i NOK er 0,54. M.a.o. kan priser deles på 2 for å få summen i en omtrentlig norsk verdi. US dollar går også fint. Blant plastikkort er Visa mest akseptert.

Tips: 5-10% vanlig på hoteller.

Religion: Katolisisme (90% av befolkningen).

Elektrisitet: 220 V. Adapter nødvendig.

Tidsforskjell: -6 timer i forhold til norsk tid.

Vaksinasjoner: Ingen påkrevet, men sjekk med helsemyndighet på hjemstedet ditt. Enkelte vaksiner anbefales i enkelte områder.

Visum: Ikke påkrevet for norske statsborgere.

Geografi: Peru er beliggende på vestkysten av Sør-Amerika-kontinentet, med grense mot Ecuador og Colombia i nord, Brasil og Bolivia i øst og Chile i syd. Peru er et typisk fjelland, med langstrakte fjellformasjoner i øst, platåer med badefasiliteter i lavlandet.

Klima: Tropisk klima i de østlige områdene, tørt langs kysten. Kaldt og tørt i fjellområdene.

Generelt: Peru har de eldste beviste bostedsområdene i denne delen av verden. Økonomien i landet er meget varierende. Minibanker finnes i de store byene. Når skal du reise: Mai til oktober er den tørre sesongen, men da er det også flest turister i landet. November til april er våtere, og rimeligere.

Reise dit: Flere internasjonale flyselskaper flyr til Lima. Vi reiste med KLM, men andre, som Iberia og Continental, flyr også dit. Ingen flyr direkte, så regn med mellomlandinger. Fly koster fra under 10 000 NOK til nesten det dobbelte, avhengig av reisetidspunkt.

Telefon: Internasjonal kode er +51. Mobiltelefonene kan brukes enkelte steder avhengig av hva slags abonnement du har.

Mange operatører tilbyr reiser i landet. Men Coexistence Amazonas er eneste norske operatør på stedet, ellers kan du prøve Latinamerika Reiser AS eller Eventyrreiser AS.

GLADE NORSK/PERUANERE: De tar deg med inn i en annen verden: F.v. Sara (6), mamma Laura og pappa Øivind og Jacob (8) i skolegården på skolen i Lima.

Kunne du tenke deg et eventyr i gruppe?

Øivind og Laura Wesseltøft er et peruansk/norsk ektepar som driver ekspedisjonsturisme fra Lima.

Selskapet deres, som du finner på www.coexistenceamazonas.com, har spesialisert seg på små eventyrekspedisjoner som har til hensikt på gi deg en enestående mulighet til å oppleve samliv med natur og urbefolkning i Peru.

De har holdt på i drøye to år og for eksempel tilrettelagt for TV-serien «En annen verden» som gikk på TV3 i fjor. En realityserie der norske familier ble omplantet av produksjonsselskapet Rubicon til å leve sammen med ulike stammer og nomadesamfunn i Afrika, Asia og Sør-Amerika.

Fem ekspedisjoner

Coexistence Amazonas garanterer reiseruter utenfor allfarvei og byr på fem forskjellige ekspedisjoner inn i Amazonas. Sikkerheten ivaretas, og de sørger for at aktiviteten representerer et positivt bidrag til lokalsamfunnene.

Til gjengjeld krever de både av seg selv og oss som reiser med dem følsomhet og ansvarlighet i møtet med de ulike miljøene.

De fem ekspedisjonene er kort sagt: «Den store oppdageren» – sentraljungelen i Perus Amazonas (12 dager).

«Triangelgrense-sonen i Amazonas» – Peru, Brasil og Bolivia, jordens mest biodiverse naturområde (12 dager).

«Der elven Amazonas starter» – lavjungelen i Peru (min. 6 dager).

«Den store oppdageren» – Perus kyst, Andesfjell og jungel (min. 12 dager).

«Tingana – Unikt naturreservat i lavjungelen i Peru» (min. 5 dager).

Skreddersydde opplegg

I tillegg står selvfølgelig klassiske Peru-sightseinger på listen over det som kan skreddersys. Skal en ut på eventyr med Øivind og Laura, så må du snakke med dem for å skreddersy ditt opplegg. Turene er ikke billige, men til gjengjeld får du mye for pengene.

Hensikten er å gi en annerledes reiseopplevelse som også gagner urbefolkningen. Derfor har det peruansk/norske ekteparet som egentlig er sykepleier/jordmor og økonom, bygget opp et nettverk blant amazonasindianerne for ekspedisjonene sine. Dette skal være turisme på naturens og urbefolkningens premisser.

– Vi sikter mot å lage en reise for livet for folk, sier begge to i munnen på hverandre.

Og et eventyr var det.

TOGSTASJON: Ingen kunne fortelle oss når toget gikk, bare at det gikk, så her ble det et par timers hvile på skinnene.

tet fire kroner for indianere, 10 for nasjonale og åtte dollar for internasjonale reisende.

Tilbake til sivilisasjonen

Mens vi ventet, satt vi og så på den berømte inkastien som slanget seg som et grønt belte høyt oppe i brattfjellet.

I dagevis hadde vi vært alene med jungelens folk, men her på stasjonen fikk vi nær-

kontakt med andre turister for første gang på ti dager.

I Aguas Calientes blir det helt klart at vi er tilbake i det vi kaller sivilisasjonen.

Etter å ha levd et spartansk ekspedisjonsliv, sovnet på mange slags leier og tatt til takke med helt spartanske hygieniske tilbud, lært å treffe ståtolettets lille hull og legge dopapiret på egnet sted ved siden av eller skjønt at naturen er å foretrekke for slike for-

retninger, var det likevel på en måte en lise å komme til turistfellen.

Landsbyen er gjort om til et eneste stort sammensurium av markeder, hoteller og restauranter. Men for en morgenfugl var det unektelig en nytelse å kunne vandre opp til varme kilder og flyte rundt der en times tid mens dagen grydde, og minnes foregående kvelds fortreffelige middag av alpakkakjøtt og marsvin.

Bilen blir aldri full, eller i hvert fall virker det ikke slik.

skulle vi videre i buss til kaffebyen Quillabamba, før vi klatret, først med firehjuls-trekker senere med tog opp fjellene til Aguas Calientes ved Machu Pichus fot.

Trollstigen i Norge blir for blåbær å regne mot vei og bane opp dette stykket, men utsikten var upåklagelig. Toget fra Paradero Intihuantana kos-